Dinsdag 15 Februari 1944. DAGBLAD 61ste Jaargang, No. 4132

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Staatsdeel
ƒ 2.00 per maand [Aruba ƒ 2.50] bij vooruitbetaling
Afzonderlijke nummers ƒ 0.10

Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Redactie Tel. 1858.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij, tel. 1550.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 80, Willemstad.

Kantoor voor Redactie en Administratie Gebiedsdeel Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38
Kantoor voor Administratie Gebiedsdeel Bonaire:
M. L. BOOI. Bredestraat, Kralendijk.

Abdij van Monte Cassino verwoest.

Duitsers vragen wapenstilstand van drie uren om hun doden te begraven.

Atol van Eniwetok door Noordamerikaanse Vloot- en Luchtmacht verpletterd.

DE VERWOESTING VAN MONTE CASSINO.

Lynn Heinzerling seint: Vliegende Forten hebben vanmorgen laag op laag gegeven aan de abdij van Monte Cassino, die hier door St. Benedictus werd gesticht. Zware ontploffingsbommen werden gebruikt en zij werden uitgestrooid over de gehele top van de berg. Grote rookpluimen en grijs-zwarte rook trok op. De abdij was spoedig aan het oog onttrokken. Het is geen aangenaam gezicht. Wij zitten op een heuveltop met een vliegtuigbemanning, nu 36 vliegtuigen los raken en recht op de Monte Cassino afvliegen. De eerste laag werd gegeven ten Westen van de abdij. Toen steeg een rookwolk omhoog. Hierop volgde een ononderbroken reeks ontploffingen, waarop de gehele bergtop in rook verdween.

De Italianen die een toevlucht gezocht hebben in de aartsabdij van Monte Cassino, werden door het 5e leger gewaarschuwd zich te verwijderen, omdat „de tijd gekomen is, waarop wij onze kanonnen zullen moeten gaan gebruiken om met de Duitsers af te rekenen." De boodschap was gericht aan „onze Italiaanse vrienden".

Het bericht zeide, dat tot nu toe vermeden was op Monte Cassino te schieten, en dat de Duitsers daarvan hebben weten te profiteren. Dit moet thans uit zijn en wij zullen schieten. Wij waarschuwen ulieden, zodat gij uw lijf kunt redden. Wij waarschuwen u nogmaals dringend het klooster te verlaten en wel ogenblikkelijk. Luistert naar deze waarschuwing. Zij wordt voor uw bestwil gegeven. De boodschap was ondertekend met „Vijfde leger" (Vijfde leger, (AP) 15.2).

Radio Rome heeft, door een laat bericht, de verwoesting van de basiliek der abdij rondgeroepen.

* * *

Met deze aartsabdij is de wieg der beschaving weggevaagd. Van Monte Cassino uit zijn de oudste missionarissen rondgetrokken over West-Europa, welks cultuur de wereldbeschaving werd. Hoe nuttig het ook was dit nest des Duitsers te vernielen, dit vandalisme herinnert slechts aan vroegere verwoestingen dezer aartsabdij, waaruit ons tevens troost gebracht wordt, want van alle vroegere verwoestingen is de abdij herrezen. De eerste nederzetting werd hier gesticht door den Heiligen Benedictus, den Vader van het Westerse Monnikendom, op een toen al strategische plek, want Benedictus vestigde zijn eerste behuizing in de resten van een oud-Romeins fort, dat hier nog stond en de omstreken beheerste zoals tot gisteren de Duitse eikanonnen. Lang stond Benedictus' eigen klooster er niet. Hij stichtte het in 529 en reeds in 581 hebben de Longobarden er een verwoesting aangericht, die thans overtroffen is door die van de Vliegende Forten. In 717 werd de abdij hersteld. De strategische positie bracht later weer een verwoesting, maar in de 14e eeuw werd een gebouwencomplex opgetrokken zo groots, zo verheven, dat zij naar omvang niet overtroffen werden, waarbij nog kwam dat de verheven traditie van geboorteplaats der gehele wereldbeschaving te zijn er een onvergankelijke luister aan verleende. In de grote abdijkerk, welker ruimte zo was, dat ons gehele gouvernementspaleis in het schip een plaats zou kunnen vinden, met een troon voor den Abt der Abten die de grootte had van het gehele koor onzer St. Anna-kerk en die een variërende aankleding had van antieke zijden weefsels, waarmede op feestdagen alle zuilen van het bouwwerk tevens werden behangen om het schone 14d'eeuwse muurwerk met zijn marmervoorraden te sieren met de bloemen die de eeuwen had saamgeborduurd, — hier zwijgen thans de monniken. Ook zullen zij niet afdalen in de crypte, een ruime kerk, waar het des winters warm is en welker muren bedekt zijn met moderne muurschilderingen van Beuron.

Al wat er aan kunstrichtingen op aarde geweest zijn, welke scholen gebloeid hebben en vergaan zijn tussen de 14e eeuw en de school van Beuron, zij alle hebben het hare achtergelaten in deze stapelplaats van kunst. Neergehaald is het, omdat de Duitsers zich niet ontzien hebben, zich in deze heilige omgeving te nestelen en zo deze vernieling noodzakelijk te maken. Weg zijn de schatkameren der eeuwen, weg de travertijnen trappen die de omvang van heuvelen hadden, weg de zuilengangen en bordessen. Weg zijn de kwartieren waar monniken en gasten huizen en waar de gangen zo breed zijn dat een auto met gemak er door zou kunnen rijden. Weg de marmers, die ze vullen, weg de schilderstukken van alle eeuwen, die er opgetast lagen. Archief en bibliotheek zijn door alle vijanden leeggeplunderd, maar haar rijkdommen waren zo groot, dat zij na deze plunderingen nog belangrijk waren, totdat ze thans vernield werden en de grondwerken onzer samenleving in vlammend vuur de tastbare monumenten onzer beschaving doen verbranden. In de hoofdkerk is een mooie rijk met marmers en gouden sierwerken versierde kapel aan den Engelachtigen Leraar St. Thomas gewijd, wiens portret boven het altaar hangt, omdat deze grootste kerkleraar als kleine jongen als oblaat in deze abdij geplaatst werd en daar zijn roeping ontving. Verleden week hebben wij het feest van de Heilige Scholastica gevierd — of vergeten — wier eerbiedwaardige gebeente, zoals het brevier toen zeide in de dood niet gescheiden mocht worden van dat van St. Benedictus. In een afzonderlijke kapel wachten beiden samen op de verrijzenis. Elke dag na de vespers trokken alle kloosterlingen in processie naar deze grafkapel, knielden er op de grond in een kring rondom het graf en zongen hun lied „Benedicte et Scholastica". Zou het alles vernield zijn? „Pax", vrede, dat was de groet van den Man Gods, zoals Benedictus genoemd werd. Heilige Benedictus, bid ons die vrede af.

$ 30.000.000.

Roosevelt heeft een wet getekend, waarbij voor 30 millioen dollar beschikbaar komt aan de voedseladministratie van de oorlog.

ER BROEIT IETS.

Robert Sturdevant seint uit Stockholm:

Vertraagde berichten uit Helsinki deelden mede, dat de Finse regeringsleiders eergisteren langdurige besprekingen hielden over de quaestie van een vrede met Rusland en dat er duidelijke tekenen zijn, welke erop wijzen dat de regering een beslissing zal nemen met betrekking hiertoe. Berichten, welke door de Finse censuur werden doorgelaten, deelden mede, dat ergeen officiële aanwijzing is, dat de regering om Ruslands voorwaarden gevraagd heeft of zelfs bereid is om voorwaarden te vragen.

Doch Finlands grootste partij, de Sociaal Democratische Partij, oefent sterke druk op de regering om te handelen. Een bericht zeide: „De toestand, zoals gezien in sociaal democratische kringen, was dat voorlopig slechts het gevaar voor de regering afhankelijk was van de beslissing over het vragen van vredesvoorwaarden aan Moskou. Indien in verband hiermede geen beslissing genomen wordt — aldus zeide men in verantwoordelijke kringen — dan zou de positie van de sociaal democratische partij onhoudbaar worden en de regering tot fatreden worden gedwongen".

Tevoren werd uit de Finse hoofdstad gemeld, dat men zekere ontwikkelingen verwachtte — misschien een openlijk verzoek van de regering om Moskou's voorstellen — binnen de volgende twee à drie dagen.

(Een Brits bericht zeide, dat — naar men meent — de Finse onderhandelaar Juhu Paasikivi reeds een Fins vredesplan gezonden heeft naar Moskou en in Stockholm wacht op antwoord. Het bericht uit niet-officiële bron zeide, dat Rusland waarschijnlijk niets minder zal eisen dan de terugkeer naar de grens van 1940 gelijk vastgesteld aan het einde van de Russisch-Finse winteroorlog samen met kleine wijzigingen ten gunste van Moskou om het Finse cabinet een pro-Russische toon te geven en de Russische bezetting van Finlands grote steden welke echter onder een Fins burgerlijk bestuur zouden blijven).

Paasikivi beweert in Stockholm te zijn voor particuliere handelsaangelegenheden, maar het blijft een feit, dat hij het was die de vrede van 1940 bevorderde en tot stand bracht. „Svenska Dagbladet" wees erop, dat hij zijn persoonlijke zaken zou kunnen samenkoppelen met een missie voor zijn land en zeide: „Het is volkomen duidelijk, dat er gedurende de laatste weken iets gaande is in Finland. Finland doet alles wat het kan om de Russische voorwaarden te weten te komen."

Terwijl gistermiddag in Helsinki het luchtalarm klonk zonder dat evenwel vliegtuigen werden gezien, ontkende een zegsman van het Departement van Buitenlandse Zaken het bericht uit Moskou als zou Sir Henrik Ramsay, de Minister van Buitenlandse Zaken van Schotse afkomst, naar Duitsland zijn vertrokken om er te confereren met Joachim von Ribbentrop. De zegsman zeide, dat Ramsay zich nog in Helsinki bevindt.

Officieel werd in Helsinki erkend, dat Eljas Ercko, de vroegere Minister van Buitenlandse Zaken, Zaterdag met instemming van de regering sprak toen hij in een radio-rede uit Stockholm zeide, dat Finland elke poging doet om de weg naar de vrede te vinden. Maar men wees erop, dat Ercko als particulier persoon sprak. Sedert Paasikivi in Stockholm arriveerde, heeft hij met Ercko geconfereerd.

De Russische houding ten opzichte van de Finnen is intussen strenger geworden. De radio van Moskou zond opnieuw een artikel van „Izvestia" uit, dat op 8 Februari gepubliceerd werd, waarin de Finnen gewaarschuwd werden, dat zij het mis hebben indien zij geloven, dat hun aandeel aan de belegering van Leningrad „ooit zal worden vergeten of vergeven".

Het communistische partij-orgaan in Stockholm verklaarde: „Niet alleen om militaire redenen, doch ook om politieke redenen moet Finland terug naar de grenzen van 1940" (Stockholm, (AP) 14.2).

EEN MOOIE POETS.

De correspondent van het Finse nieuwsblad „Uusi Suomi" te Reval deelde mede, dat de troepen van den Russischen Generaal Andrei Vlasjov, die een leger gevormd had uit Russische krijgsgevangenen om voor de Duitsers te vechten, zijn overgelopen naar het Rode leger aan het Estlandse front en geholpen hebben bij de verovering van Narva Joensuu aan de monding van de Narva rivier. Het bericht, dat uit Helsinki gemeld werd door het (Duitse) Scandinavische Telegraafbureau, zeide, dat Vlasjovs legertje de vorige zomer georganiseerd werden en grotendeels bestond uit Oekrainers. Het werd eerst naar Joegoslavië gezonden en werd later aan het Baltische front gemeld. Een nieuwsblad van Stockholm deelde mede, dat Vlasjov te Riga (Letland) gearresteerd werd door de Gestapo, terwijl hij op een propaganda-reis was door de Baltische staten, omdat hij te veel over Rusland sprak (Stockholm, (AP) 14.2).

ARGENTIJNSE REGERING BEKLAAGT ZICH.

Zegslieden van het Departement van Buitenlandse Zaken in Montevideo deelden mede, dat de regering van Uruguay in antwoord op een protest van de Argentijnse regering als haar standpunt heeft bevestigd, dat geen officiële maatregelen genomen kunnen worden tegen de vrijheid van drukpers welke in Uruguay bestaat, terwijl men er nog op wees, dat de nieuwsbladen of radio-commentaren niet noodzakelijkerwijs de officiële mening van de regering weergeven. Argentinië had zich tien dagen geleden beklaagd over een groep nieuwsbladen en een omroepstation in Uruguay, welke een valse indruk zouden geven over de politiek van de Argentijnse regering. Volgens ingelichte personen heeft de regering van Uruguay slechts aangeboden de klachten door te zenden aan de desbetreffende nieuwsbladen en radio-stations om hierop te antwoorden naargelang het hun goeddunkt (Montevideo, (AP) 14.2).

CHINEES COMMUNIQUÉ.

Als volgt luidt een Chinees communiqué:

„Nadat onze troepen in het Noorden van Birma Kadnjaga veroverden, deed de vijand met versterkingen op 8 Februari verschillende mislukte tegenaanvallen en trok hij zich terug naar Laawangwa. Een andere Chinese afdeling omsingelde een vijandelijk detachement op 8 kilometer ten Westen van Taiphaga en ruimde deze volkomen op tegen 8 Februari. Wij veroverden 2 zware machinegeweren, een vlammenwerper en vele andere wapenen" (Tsjungking, (AP) 14.2).

Het nieuws van vandaag.

De beroemde abdij van Monte Cassino, welke in 529 door Sint Benedictus gesticht werd, bestaat vandaag niet meer. Na gisteren een waarschuwing aan de Italianen in de abdij gericht te hebben om die te verlaten, hebben Vliegende Forten haar met de grond gelijkgemaakt, omdat de Duitsers zich niet ontzagen zich er te nestelen. Van de Monte Cassino af kan men de stad Cassino zelf overzien en met kanonnen bestrijken.

Deze mooie stelling wilden de Duitsers niet prijsgeven en deze mooie stelling moesten de Geallieerden in handen zien te krijgen, indien zij de nazies wilden verdrijven. Nu zullen de grondstrijdkrachten wel trachten de top van de berg te bereiken maar van het communiqué kan slechts opgemaakt worden, dat men de druk op den vijand volhoudt. Ook op het strandhoofd van Anzio schijnt druk geoefend te worden op den vijand, hetgeen wil zeggen, dat de Geallieerden er wederom het initiatief hebben. In het stadje Cassino vroegen de Duitsers gisteren om een wapenstilstand teneinde hun doden, 200 in getal, te begraven. De Geallieerden staakten toen drie uren lang het vuur.

Aan het Russische front zijn verwoede Duitse aanvallen welke ten doel hadden de omsingelde divisies te bevrijden, met grote verliezen voor de nazies afgeslagen.

Van de omsingelde troepen zelf werden nog duizenden gedood of gewond en met het uur wordt de toestand er critieker. Korsun, het middelpunt van de vijandelijke verdediging in de omsingelingsring, werd gisteren door het Rode leger veroverd.

In de nacht was het rustig boven West-Europa, maar hedenmorgen wordt de Franse invasiekust alweer aan een hevige bestoking onderworpen.

Er is nog steeds heel wat te doen om Finland. Sommige waarnemers beweren, dat een vrede tussen dit land en de Sovjet Unie niet lang zal uitblijven. Juhu Paasikivi, de bekende Finse vredesonderhandelaar, toeft op het ogenblik in Stockholm, naar men zegt om op de Russische vredesvoorwaarden te wachten. En van andere zijde wordt gemeld, dat de Russen geen Fins gebied willen, maar dat Finland zich onvoorwaardelijk moet overgeven. Men zal dan de Finse lucht- en vlootbases bezetten zolang de krijg tegen Duitsland voortduurt.

In de Stille Oceaan is de atol van Eniwetok in de Marshall-groep drie dagen lang door de Noordamerikaanse vloot- en luchtstrijdkrachten bestookt. Mogelijk zullen ook hier de Noordamerikaanse troepen landen.

In het Zuidwestelijk deel van de Stille Oceaan meldde Generaal Douglas MacArthur de verovering van het eilandje Rooke (Umboi) tussen Nieuw Guinea en Nieuw Britannië.

De luchtaanvallen op de Japanse bases te Rabaul, Kavieng, worden onophoudelijk voortgezet.

Internationale Politie-arbeid

door
GEORGE SEPPEN.
Inspecteur van Politie.

Het op 20 Januari jl. in dit dagblad verschenen artikel: „Heeft een Volkenbondsleger kans?", moet tot op zekere hoogte actueel worden genoemd en raakte inderdaad een onderwerp van grote importantie, maar het muntte niet uit door conceptie, noch door gedegenheid.

Zonder dit den schrijver ervan euvel te willen duiden, wil het mij voorkomen, dat de wel wat al te naïeve en simplistische voorstelling van zaken in voornoemd artikel nadere uitwerking behoeft, waaraan wij terstond moeten toevoegen, dat dit onderwerp in zijn volle omvang zeer zeker ook buiten ons bereik ligt.

Wel verre van ons te begeven in de vraag of een Volkenbondsleger een „beroeps-, militie- of een kader-militie-leger" zal moeten zijn, omdat dit naar onze mening op zijn minst genomen van secundair-, zo niet van nog meer verwijderd belang is, werd onze aandacht getrokken door het feit, dat terloops over het verrichten van Politiediensten werd gesproken op een wijze (de geachte schrijver neme ons alweer niet kwalijk), die van gebrek aan kennis en inzicht in deze materie getuigt.

Men leze onderstaande, geciteerde, regelen:

„Een andere vraag is of men dit Volkenbondsleger ook nog andere diensten zal opdragen. Kan het misschien een internationaal politieleger worden? Zal misschien in elk land een volkenbondspolitie worden ingevoerd met een speciale taak op internationaal gebied zoals bijvoorbeeld de naleving van internationale wetten, welke door de Bond zijn goedgekeurd?

We weten het niet, doch zeker is het, dat als men een dergelijk Leger veel politiediensten laat doen en daaronder versta ik ook de diensten waarvoor speciaal geoefend en goed geschoold personeel nodig is, het met de militaire waarde voor een groot gedeelte gedaan is.

Men zou in zo'n geval alleen moeten denken aan de eenvoudige politiediensten, waaraan een militair cachet niet onwelkom zou zijn en waarbij de militaire scholing niet verloren gaat. Gaat men over tot een dergelijke vorm, dan zou het uit militair oogpunt noodzakelijk zijn om een leger van zodanige sterkte op de been te houden, dat tenminste de helft de gewone militaire diensten zal kunnen verrichten. Een rouleersysteem zou in dit kader passen."

Hierbij moeten wel iederen rechtgeaarden politieman de haren ten berge rijzen. Vooral als hij zich even indachtig is de lange en moeizame weg, waarlangs zich van het einde van de eerste Wereldoorlog af tot 1939 toe, enkele objecten van internationale misdaadbestrijding ten dele onder auspiciën van de Volkenbond hebben ontwikkeld en waarin Nederlanders zulk een belangrijk aandeel hebben gehad.

In de veilige handen van uiterst bekwame politiemannen van reputatie, waren, zoals gezegd, enkele problemen gelegd, die voetje voor voetje in internationale zin werden gereguleerd en aangevat.

Ambtenaren met jarenlange ervaring en routine, met gerijpt inzicht en een levendige belangstelling voor de internationaal georienteerde bestrijding, alsmede de preventie, van de misdaad, werkten in grotere en kleinere centrales in de hoofdsteden van Europa met zeer wisselend succes.

Zij werden daarbij gesteund en voorgegaan door strafrechtkenners van naam, die de meer juridische zijde van de verschillende problemen voorbereidden en definieerden.

Bij zulk een arbeid van „eenvoudige politiediensten, waaraan een militair cachet niet onwelkom zou zijn", of nog erger van een „rouleersysteem" te spreken, is dermate ontstellend, dat nader commentaar noodzakelijk wordt.

Internationaal Politie-toezicht.

Aanvankelijk ontwikkelde zich het internationaal politiewerk in Europa geheel incidenteel en was het gewoonlijk het gevolg van diplomatieke arbeid. Eerst later kwam het naar voren bij het groeien van de Volkenbondsgedachte, enkele jaren na de eerste Wereldoorlog, en wel als een integrerend deel van het streven naar een zogenaamd „wereldstrafrecht", welk streven op zijn beurt in zijn uiterste consequentie van den groten Nederlander Hugo Grotius afkomstig is [1]).

Eén van de oudste vormen van internationaal politie-toezicht door Nederlanders, op moderne leest geschoeid, vinden wij in het zo uiterst verdienstelijke werk van de Koninklijke Nederlandse Marine, van het houden van controle op de Zeevisserij op de Noordzee, welk toezicht berust op een Internationale overeenkomst tussen zeven Noordzee-landen [2]), daterende van 1882.

In deze overeenkomst, die het toezicht op de visserij in de Noordzee van elk der zeven nationaliteiten regelt, worden daartoe aangewezen „kruisers van de militaire Marine der Hoge contracterende Partijen", terwijl aan de commandanten van die kruisers een speciale opsporingsbevoegdheid wordt verleend in artikel 8 van de Wet van 7 December 1882, S. 202, ook tegen gezagvoerders van vissersschepen van een vreemde nationaliteit.

Dit toezicht omvatte niet alleen naleving van de aan de conventie ten grondslag liggende administratieve bepalingen van kentekenen aan schepen e.d., maar ook het optreden tegen destijds veelvuldig voorkomende misdrijven, zoals elkanders netten vernielen, opzettelijke aanvaringen etc.

In 1939 waren van de zijde van de Nederlandse Marine aangewezen Hr. Ms. Mijnenleggers „Nautilus" en „Jan van Brakel".

Dat deze vorm van internationaal politie-toezicht geen „eenvoudig politiewerk" omvatte, doch zeer hoge eisen stelde aan degenen, die ermede belast waren, bewijst wel het feit, dat alleen Commandanten van schepen met de opsporingsbevoegdheid waren bekleed. Dit in het biezonder, omdat aan internationaal toezicht noodwendig internationale verwikkelingen kunnen zijn verbonden, waarmede men uiteraard niet genoeg voorzichtigheid in acht kan nemen.

Voor zover bekend, leverde bovengenoemd toezicht, dat thans al weer meer dan een halve eeuw oud is, nimmer ernstige moeilijkheden op.

Dit internationale politietoezicht betekende overigens geenszins het ontstaan van internationaal recht. Immers slechts het toezicht was internationaal, doch de bepalingen zelve waren in elk der aangesloten landen als nationale wetten tot stand gekomen en van kracht geworden.

De eveneens uit die tijd daterende bepalingen tegen de slavenhandel (Brussel 1890) waren internationale overeenkomsten, die den verdragssluitenden mogendheden de morele verplichting oplegden om nationale wet-

---

[1]) In diens „de jure belli et pacis" wordt het universaliteits-beginsel met de gedachte aan een Wereldrechtspleging ontwikkeld.

[2]) De aangesloten landen waren Nederland, België, Denemarken, Duitsland, Frankrijk en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Ierland, terwijl de overeenkomst te 's-Gravenhage gesloten werd.

ten op dit stuk tot stand te brengen.

Met betrekking tot het Strafrecht zag men dit aanstonds in en omdat met het stijgen van de verkeersmogelijkheden in Europa en daarbuiten, de werkzaamheid van de apparatuur der gerechtigheid in hoge mate werd belemmerd door de staatkundige grenzen van de verschillende landen, ontstonden vele zogenaamde Uitleveringsverdragen, die een begin van internationaal politie-toezicht mogelijk maakten.

Hierbij speelde de gevaarlijkheid van de zich in vele landen ophoudende (beroeps)-misdadigers een gewichtige rol.

Ontstaan van Internationale regelen voor misdaadbestrijding.

Zo kwam er een streven naar een internationaal praeventief-werkend instituut en een internationaal georiënteerde „criminele" Inlichtingendienst, welk streven op zijn beurt tot internationale politie-samenwerking leidde.

Ver vóór de eerste Wereldoorlog (in 1889) werd de „Union internationale de Droit pénal" opgericht, waartoe o.a. de Amsterdamse Hoogleraar in het Strafrecht, Prof. G. A. van Hamel, het initiatief nam.

Jaren en jaren duurde het alvorens tastbare resultaten werden bereikt. Politiecongressen werden gehouden in vele wereldhoofdsteden, waar men zich uitsluitend in technische details verdiepte en het zou eerst na de afloop van de Wereldoorlog 1914—1918 zijn, nl. op het internationaal Politiecongres in Wenen (1923), dat spijkers met koppen werden geslagen.

Ook daartoe was een Nederlander, met name M. C. van Houten, de gangmaker geweest, toen hij, tijdens het afnemen van het oorlogsgeweld als vertegenwoordiger van een strikt neutrale natie, in 1919, zich schriftelijk tot de belangrijkste politie-overheden over de ganse wereld wendde. Hij wees daarin op de ontstellende toeneming van de criminaliteit als een natuurlijk gevolg van de oorlog en de verplichting van de landen van Europa en daarbuiten, om door middel van het opbouwen van een hechte internationale belangengemeenschap, de geweldige strijd tegen de misdaad gezamenlijk aan te vangen.

Dank zij de krachtige steun van den toenmaligen Weensen Politie-President Johannes Schober (later Bondskanselier), kwam het zojuist genoemde internationale Politie-Congres te Wenen bijeen. Er waren vertegenwoordigers van 21 landen aanwezig.

Op dit congres kwam een belangrijk principe naar voren, dat reeds veel eerder door een vakschrijver was geformuleerd, nl.:

„Aux maux internationaux, il faut des remèdes internationaux".

Het was dit beginsel, dat op het Congres begon te leven en men kwam tot werkelijke overeenstemming op verschillende belangrijke punten.

Men vond richtlijnen voor het repressieve, zowel als het praeventieve, optreden tegen de misdaad. De wederzijdse uitwisseling van arrestanten werd nader onder ogen gezien en de bestrijding van alcoholisme, morphinisme en cocaïnemisbruik op internationale basis georganiseerd.

Daarnaast werden de grondslagen gelegd voor het instellen van een Internationaal-Politiebureau en ving men aan met de organisatie van een gezamenlijke bestrijding van de valse-munterij, de vervalsing van bankbiljetten en de handel in vrouwen. Al deze feiten zijn opvallend internationaal getint:

en brengen uiteraard internationale belangen met zich mede.

Het internationale Politiebureau, dat te Wenen gevestigd was, ontplooide reeds aanstonds een grote activiteit, dank zij de energieke steun van het Politiepraesidium aldaar. Zo werd het nagenoeg onbegrensde terrein van zijn werkzaamheid in de navolgende zestien afdelingen gesplitst, die vrijwel allen terstond met haar arbeid aanvingen:

1. Algemene berichtendienst over internationale misdadigers;
2. Algemene dienst voor internationale misdadigers;
3. Verzameling van gegevens over internationaal-verdachte personen;
4. Identificatiedienst.
5. Vervalsingsdienst van waardepapieren;
6. Pas- en Documentenvervalsingsdienst;
7. Bestrijding van Alcohol en andere bedwelmingsmiddelen;
8. Bestrijding van de handel in vrouwen en meisjes;(waarmede het Instituut van de vrouwelijke politie werd ingevoerd);
9. Bestrijding van ontuchtige uitgaven;
10. Bestrijding van de wapensmokkel;
11. Bestrijding van het zogenaamde „Zigeuner-euvel";
12. Uitgave van het tijdschrift „Internationale Openbare Veiligheid";
13. Bestudering van vragen van internationaal strafrechtelijke aard;
14. Versterking van de Politie-Radio-Dienst;
15. Bestudering van nieuwe uitvindingen op criminalistisch gebied;
16. Beoefening van de Criminologie in de ruimste zin van het woord.

In vele onderafdelingen werden gequalificeerde misdadigers ondergebracht, zoals bijv. internationale zakkenrollers, internationale treindieven, internationale autodieven e. d.

Nederlandse Centrales.

Vanzelfsprekend maakte de ene afdeling beter vorderingen dan de andere en in Nederland werden verschillende Rijks-Centrales ingesteld, waarvan sommige een uitgesproken populariteit bij het Nederlandse publiek — voor zover wij daarvan kunnen spreken — genoten.

Nederland kende

a. het Rijksbureau betreffende de bestrijding van de handel in vrouwen en meisjes en van de handel in ontuchtige uitgaven (gevestigd te Amsterdam in de Vondelstraat);

b. de Nederlandse Centrale inzake Falsificaten (gevestigd te Amsterdam, in het gebouw van de Nederlandse Bank, onder leiding van den bekenden politiecommissaris Broekhoff);

c. de Nederlandse Centrale inzake Internationale Misdadigers, gevestigd te Amsterdam; en

d. de Nederlandse Centrale ter bestrijding van de smokkelhandel in verdovende middelen (de bekende „Opium-centrale", onder leiding van Hoofdcommissaris Sirks te Rotterdam).

Tenslotte werd een Internationale Recherche-Commissie ingesteld, waarbij in 1933 dertig landen waren aangesloten. Deze Commissie gaf o. m. de zogenaamde „Polunbi [1]) Catalogus" uit, waarin talloze ontuchtige- en andere minderwaardige lectuur werd opgenomen.

Het zal den lezer inmiddels ongetwijfeld duidelijk geworden zijn, dat voor deze arbeid geen soldaten, noch legers kunnen worden gebruikt, maar uitsluitend geselecteerde en gespecialiseerde vaklieden, die ook de Nederlandse Politie in de laatste jaren telde.

De Nederlandse Centrales, die in laatste instantie onder de zeggenschap van den Procureur-Generaal bij het Gerechtshof in het gebied, waar zij waren gevestigd, waren gesteld, waren hoog aangeschreven in de internationale politiewereld en vormden een waardig apparaat in handen van de Nederlandse rechtsbedeling, die op haar beurt tot de beste van Europa mocht worden gerekend.

En als men na deze verschrikkelijke oorlog aan de huidige bezetters van ons vaderland vele verwijten, bittere verwijten, doen zal, dan zal daarbij dat van de verkrachting van een volkomen onafhankelijk en volkomen betrouwbaar Justitie-apparaat tezamen met de vermoording van een zuiver en oprecht Politie-Instituut, niet in de laatste plaats komen.

Hoe prachtig groeide het Nederlands Politie-apparaat in de laatste jaren vóór 1940, dank zij de steun van Regering en Justitie en hoe wekte het steeds meer het volle vertrouwen van het Nederlandse volk, waarop het én krachtens zijn kennis en vakmanschap, én door zijn volkomen objectiviteit en onafhankelijkheid, één volle recht had!

Politieke invloeden.

Maar wij dwalen af en moeten tot ons onderwerp terugkeren.

Het internationale politiewerk mocht niet ontaarden in zuiver opsporingswerk, noch kon het zich de weelde van academische twistvragen veroorloven, of tot een bureaucratisch gedoe verworden en daarom zocht het hulp bij en verbinding met de toenmalige Volkenbond. In de jaren omstreeks 1933 ging dat nog wel, maar daarna ging het bergafwaarts, want de politieke wrijvingen tussen de verschillende landen spraken een woordje mee en in elke politie-arbeid is „politiek" nu eenmaal funest.

De internationale politie-arbeid moet tenslotte berusten op het scheppen van internationale mogelijkheden door een orgaan van hoger prestige. Alle politiearbeid is tenslotte niet creatief met betrekking tot het scheppen van de wet, doch alleen voor de juiste executie ervan en juist hierdoor liepen de zaken mis.

Steeds verder verwijderden Statengroepen zich van elkaar, totaal tegenstrijdige levensopvattingen in de verschillende volken van Europa botsten tegen elkander op en het politie-instituut ontaardde in meer dan één Staat in een machts-apparaat, met onbeperkte volmachten weliswaar, maar ook met een totaal gebrek aan zin voor recht en rechtvaardigheid. Dit laatste nu moest én vroegtijdige dood van de internationale-politie-arbeid: althans voorlopig, betekenen.

De politie werd bij vernieuwing de verschrikking voor de volken in Europa en kerke, moreel gesproken, tot haar peil in de Napoleontische tijd terug en daarom kan er — zolang het Gode niet behaagt ons de vrede te hergeven — van internationaal politiewerk in de ware zin van het woord, thans geen sprake zijn.

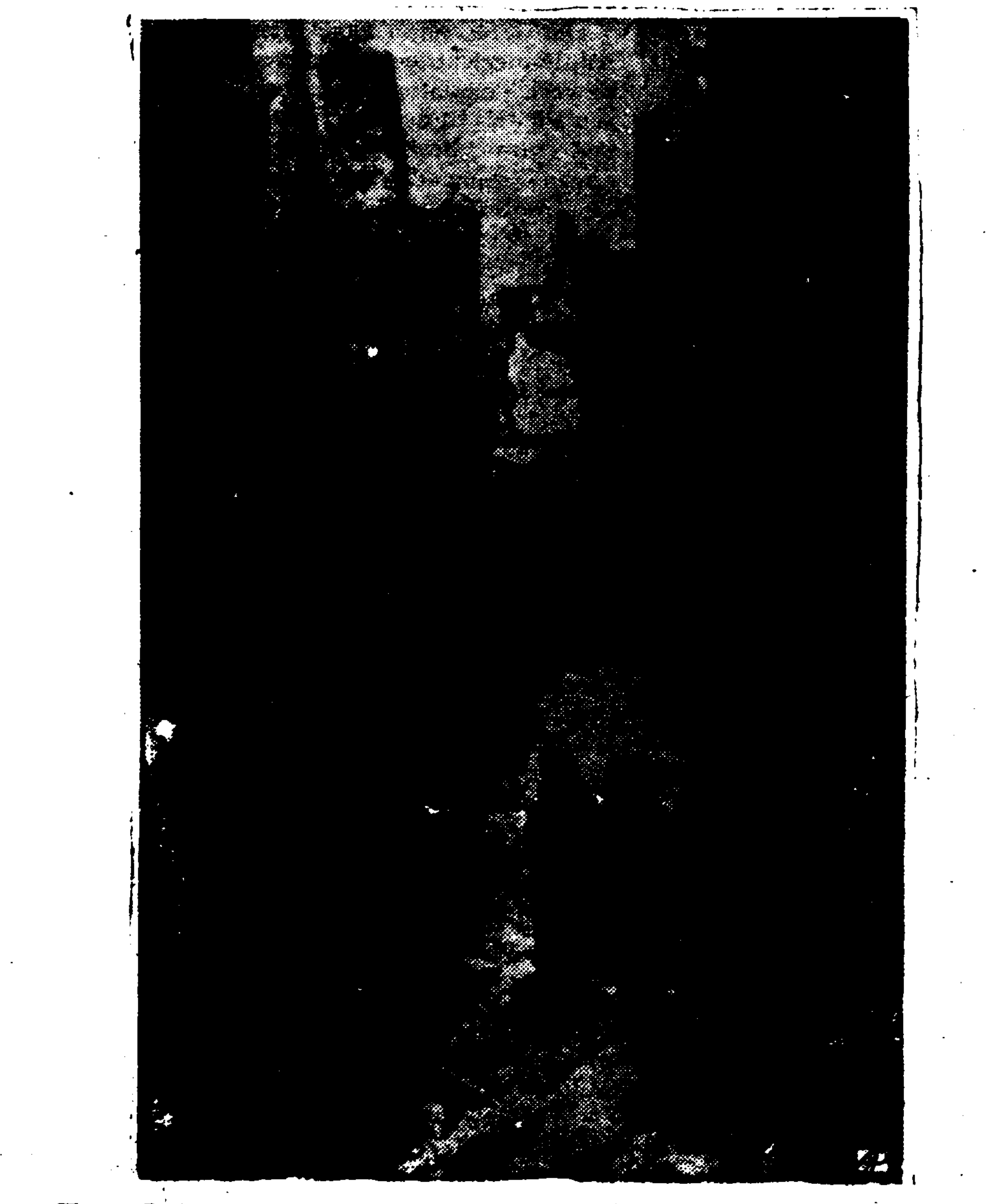
* * *

Toch mogen wij de goede invloed van de Volkenbond op het terrein van het internationale Strafrecht en van het internationale politie-werk niet onderschatten, want aan alle hierboven genoemde werkterreinen liggen verdragen en overeenkomsten van de bij de Volkenbond aangesloten Staten ten grondslag. Wij noemen hiervan slechts:

1. het Verdrag van Genève tot onderdrukking van de handel in vrouwen en meisjes;
2. het Verdrag van Genève ter bestrijding van de handel in Opium;
3. de Geneefse internationale overeenkomst met betrekking tot de muntvervalsing en de vervalsing van waardepapieren en tenslotte de overeenkomst, die het meest tot de verbeelding van grote publiek spreekt, de Internationale verkeersborden en tekens, die wij mede aan de Volkenbond danken.

Wij mogen ons niet aan voorspellingen wagen en willen dat ook niet doen, maar één ding is zeker, dat, als er na deze tweede wereldoorlog wederom bij vernieuwing zal worden getracht om tot internationale samenwerking te komen in het belang van de mensheid, dan zullen wij heel misschien een Volkenbondsleger, maar nooit een Internationaal georiënteerde politie kunnen ontberen.

[1]) Polizei Unzucht Büro Berlin.

Twee Italiaanse vrouwen keren te rug naar hun gehavende stad nabij Napels om naar de puinhopen van haar woning te zoeken nadat de strijd er voorbijgetrokken is.

Het is een bescheiden poging in deze richting, die wij in een volgend artikel hopen te ontwikkelen.

Ons Koninkrijk.

VERPLICHTE DIENST.

Nieuwe rapporten, dat de Duitsers trachten de Nederlandse arbeiders in Duitsland te verplichten dienst te nemen bij militaire organisaties, worden bekend gemaakt door het sluikblad „Vrij Nederland". De jongeren worden in de 35 opgenomen in een verhouding van 10 per groep. Andere Nederlanders zijn verplicht te arbeiden aan de zogenaamde Weichsel-lijn, die achter het Russische front is gelegen. Het blad schrijft ook, dat vele Nederlanders de dood hebben gevonden bij de bombardementen van Berlijn en Hamburg.

DE NEDERLANDSE MITCHELLS.

De Nederlandse Mitchells, die hebben deelgenomen aan de aanvallen in Noord-Frankrijk, hadden, naar berichten uit Londen melden, een moeilijke taak. Zij hadden voortdurend te kampen met lage bewolking, maar konden toch met succes hun doel aanvallen en namen het inslaan der Britse bommen van dichtbij waar.

GILZENRIJEN AANGEVALLEN.

Maandag werd het vliegveld van Gilzenrijen aangevallen door Noordamerikaanse P-47 Thunderbolts, die door jagers vergezeld werden. De aanval werd zo snel verricht, dat niet één Duits vliegtuig de gelegenheid kreeg om op te stijgen.

RADIO-DISTRIBUTIE DER NAZIES.

Een Duitse poging om een nazieradio-distributie in Nederland ingang te doen vinden, is op een mislukking uitgelopen. Tussen Mei — toen alle radio-toestellen opgeëist werden door de Duitsers — en Nieuwjaar werden nog geen 60.000 leden geboekt.

TREIN MET N.S.B.-ERS VERNIELD.

„Vrij Nederland", het Nederlandse sluikblad deelt mede, dat een van de vier treinen, die NSB-ers naar Nederland terugvoerden, nadat de Russen hen uit de Oekraïne hadden verdreven, door luchtaanvallen van de Russen vernield is.

ONDERDUIKENDE POLITIEMANNEN.

Het aantal Nederlandse politiemannen dat onderduikt neemt dermate toe, dat Rauter heeft bekend gemaakt, dat de naaste familieleden van ondergedoken politiemannen zullen aangehouden worden en naar concentratiekampen gestuurd. Gearresteerde politie-agenten zullen voor de Duitse Krijgsraad moeten verschijnen.

BOKSWEDSTRIJDEN.

Boks-wedstrijden tussen Nederlandse en Duitse beroepsboksers, die te Berlijn zouden plaats hebben, zijn uitgesteld tot einde Maart. Hilversum heeft geen reden opgegeven voor dit uitstel, maar het Berlijnse Sportpaleis is, zoals men weet, door de jongste bombardementen vernield en hierin zal de oorzaak van het uitstel wel te vinden zijn.

NEDERLANDER KREEG BRITSE ONDERSCHEIDING.

Een Nederlandsen Mitchel-vlieger, die ondanks ernstige schade aan zijn toestel en zware verwondingen het hem aangewezen doel bombardeerde en zijn machine terugbracht naar de basis, waar hij moest landen zonder wielen, is de Britse DFC-onderscheiding toegekend. De navigator van dezelfde bommenwerper, die ook ernstige verwondingen opliep heeft dezelfde onderscheiding gekregen. De namen van beide officieren werden geheim gehouden. Vice-maarschalk Basil E. Embry sprak de mannen toe tijdens een plechtigheid, die voor de loodsen plaats greep en bijgewoond werd door Nederlandse, Britse, Canadese, Australische, Nieuw-Zeelandse en Noordamerikaanse vliegers. Hij bracht hulde aan alle Nederlandse vliegers, die belangrijk bijdragen aan de gezamenlijke oorlogsinspanning. In de daarorder wordt vermeld, hoe het toestel boven Brest zwaar werd beschadigd; de vlieger vloog echter door naar zijn doel en ondanks de opgelopen verwondingen wierp hij zijn bommen uit en maakte daarop een noodlanding met het toestel waarvan de landingsterrein onklaar was geworden. De vlieger is nadien weer 10 keer in actie geweest: de navigator, verwijderen is nog onder behandeling, wiens knie-schijf men heeft moeten staat zijn op te stijgen.

POLITIE ONBEDWINGBAAR.

De Duitsers ondervinden steeds meer moeilijkheden om de Nederlandse politie onder toezicht te houden. Volgens het sluikblad „Trouw" werden 16 politie-agenten uit Groningen en 20 marechaussees uit Friesland naar het concentratiekamp Erica bij Ommen gestuurd.

Buitenland.

RUSLAND—FINLAND.

Rusland heeft aan Finland laten weten, dat het gen drastische (wat dan wel? — Redactie) aanspraken heeft op Fins gebied. Wat het wenst is vrede en dat zij zich onvoorwaardelijk overgeven en den Russen toestaan alle bases en verbindingsfaciliteiten te gebruiken. Een telegram aan de News Chronicle uit Stockholm zeide, dat een en ander nog niet officieel bekend was aan Finse autoriteiten, die pas uit Finland in Zweden waren aangekomen. Walter Farr van de Daily Mail seinde dat hij van oordeel was, dat het slechts een zaak van weken was of Finland uit de oorlog zou gaan, mogelijk zelfs van dagen. Echter is er niet bekend of er tussen Moskou en Helsinki contact bestaat (Londen, (AP) 15.2).

VREDE VOOR FINLAND?

Doordat in Finland weer veel gesproken wordt over de mogelijkheid van een vrede, heeft de Finse pers gewaarschuwd, dat de burgers het hoofd koel moeten houden en zien wat de regering doen zal. Het Scandinavische Telegraafbureau, dat onder Duits toezicht staat, heeft medegedeeld, dat dagelijks 18 treinen uit Helsinki vertrekken met personen, die gevoerd worden naar zomer- en vacantie-oorden buiten de stad na het hevige Russische bombardement van Zondagnacht en de tweede hevige aanval van Donderdag op Kotka, 110 kilometer meer naar het Oosten. 500 Finse kinderen zijn te Haparanda in Zweden aangekomen uit Helsinki (Stockholm, (AP) 12.2).

DE STEUN DER GUERRILLA-TROEPEN.

De guerrilla-troepen hebben het Rode leger krachtig gesteund bij het veroveren van Luga. Een bericht in „Pravda" deelde mede dat zij de hoofdweg die van Luga naar Pskov leidt, afgesneden hebben evenals de spoorweglijn tussen deze plaatsen.

Ook hebben zij verschillende treinen, die met reserves van Pskov kwamen, opgeblazen. Luga viel tengevolge van een aanval op de linker flank van de Duitsers door de troepen van Generaal Hazov in samenwerking met de guerrilla-troepen. Berichten van het front zeiden dat de guerrilla-troepen alleen meer dan duizend Duitsers doodden ten Westen en ten Oosten van Luga en een voorraad-colonne veroverden. Het bericht wees er verder op dat de guerrilla-troepen die in dit gebied opereren, in feite een klein leger vormden. Men heeft een volledige kennis van de wegen en zijwegen die door de bossen kronkelen achter de hoofdweg en de spoorweg en deze kennis zal het Rode leger een groot voordeel bezorgen in de opmars naar Pskov (Moskou, (AP) 14.2).

TITO'S STRIJD.

Tito heeft de steden Ludbreg en Koprivnica en een aantal dorpen weten te veroveren in Croatië. Geallieerde vliegtuigen hebben het eiland Uljan aangevallen vlak bij Zara. In Oost-Bosnië hebben Tsjetnik-groepen onder Duits commando tussen Gracaniza en Vigelina het moeten opgeven. Een aantal tsjetniks heeft zich bij de 6e mohammedaanse brigade van het Joegoslavische bevrijdingsleger gevoegd.

Aanvallen worden voorts nog gemeld uit de buurt van Dugojno en Vakuf, ongeveer 96 km. van Sarajevo. De vijand werd teruggedrongen, 60 officieren en manschappen werden gedood. Het leger der Partijgenoten heeft aanvallen gedaan op de kwikmijnen in Slowenië. De productie is 90% gedaald als gevolg hiervan (Londen, (AP) 15.2).

VERKLARINGEN VAN EEN HELLEENS POLITICUS.

Jean Politis, de Helleense vertegenwoordiger in de Inter-Geallieerde Adviesraad voor Italiaanse zaken, heeft op een persconferentie medegedeeld, dat de Dodecanesus bij de vredes-regeling onder Helleense souvereiniteit geplaatst moet worden en dat aan de Italiaanse expansie naar het Oosten voor goed een einde moet worden gemaakt.

Hij zeide, dat het protectoraat, dat Italië over Albanië oefende, moet worden ingetrokken, aangezien „het thans duidelijk is, dat het protectoraat niet ten doel had de Adriatische Zee te beschermen, doch slechts om als uitgangspunt te dienen voor een toekomstige Geallieerde agressie tegen Hellas".

Toen hem gevraagd werd of volgens zijn mening Koning Victor Emmanuel moet aftreden, antwoordde Politis, dat de Raad meer bezorgd is over Italië's buitenlandse verwezenlijkingen dan zijn binnenlandse aangelegenheden. Op veelbetekende wijze voegde hij evenwel hieraan toe „Alle maatregelen (van het Italiaanse volk) welke de terugkeer van de aanvalsgeest zullen beletten, welke leidde tot hun politiek ten opzichte van Hellas, zal door ons verwelkomd worden". Politis herinnerde eraan, dat Italië's expansie was gericht naar het Oosten ten koste van Hellas en verklaarde, dat Italië zijn belofte niet nakwam om de Dodecanesus terug te geven aan Hellas na deze eilanden genomen te hebben in de oorlog tegen de Turken na Wereldoorlog I. (Algiers, (AP) 14.2).

LUCHTAANVAL OP KAVIENG.

De radio van Tokio zeide dat 55 Noordamerikaanse vliegtuigen Zondag-morgen Kavieng (op Nieuw Ierland) hebben aangevallen.

De luisterdiensten van de Noordamerikaanse regering maakten bekend, dat 55 B-24 Liberators, geescorteerd door 10 gevechtsvliegtuigen niet noemenswaardige schade hebben veroorzaakt aan de basis en dat zij door het afweervuur werden verdreven (New York, (AP) 14.2).

Generaal Montgomery legt zijn strategie aan Russische officieren uit. Deze foto werd genomen toen Montgomery nog het bevel over het 8e leger in Italië had.

De namen van de Russische officieren zijn: Generaal-Majoor Vasiliev, Generaal-Majoor Solodovnik, Kolonel Sudakev, Majoor Helbokov en Luitenant Colubev.

SPOORLIJN BIJ MODENA VERNIELD.

Gisteren is de spoorlijn Modena-Brescia - Ferrara - Mantuax - Verona-Arezzo door geallieerde bommenwerpers aangevallen. Ook werden aanvallen gedaan op Perugia, Livorno en Ercole (Algiers, (AP) 15.2).

CHARLES CHAPLIN HEEFT MOEILIJKHEDEN.

Charles Chaplin, de filmkomiek, verscheen op het kantoor van den deurwaarder te Los Angeles om zich aan te melden na ontvangst van een dagvaarding waarin hij ervan beschuldigd wordt de Mann-wet te hebben overtreden (een wet welke het vervoeren van een vrouw van de ene staat naar een andere met onzedelijke doeleinden verbiedt) en te hebben samengespannen om zijn vroegere protegé Joan Berry haar burgerlijke rechten te onthouden.

Indien Chaplin schuldig bevonden wordt aan alles wat hem ten laste gelegd wordt kan hij veroordeeld worden tot een gevangenisstraf van 23 jaar en een boete van 26.000 dollar. Het is ook mogelijk dat hij het land wordt uitgezet, aangezien hij de Britse nationaliteit bezit. Chaplin is goed voor ongeveer 8 millioen dollar (Los Angeles, (AP) 14.2).

ONGELDIGE BENOEMINGEN.

De Belgische Regering publiceerde de volgende verklaring:

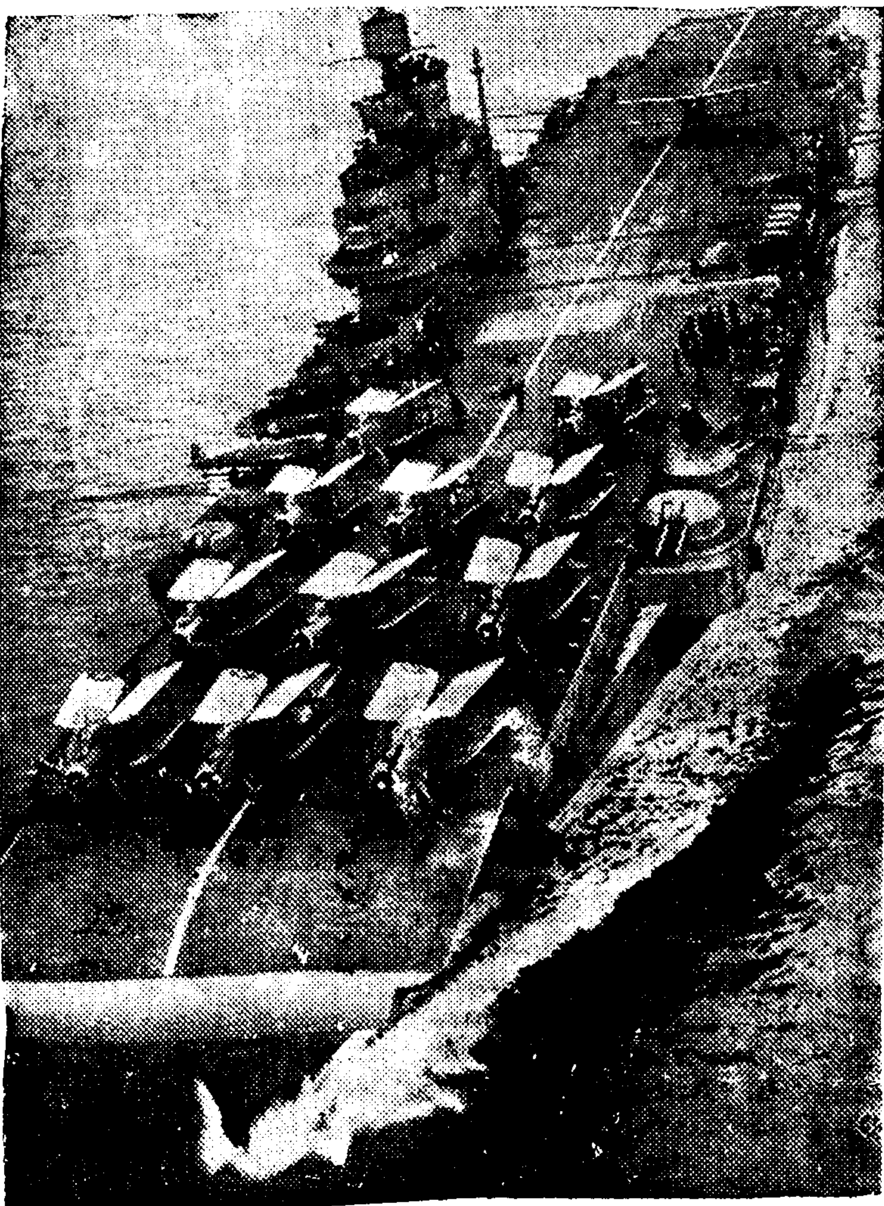
Sedert enkele maanden, hebben de Duitse overheden in België, met de medewerking van sommige ambtenaren die hun belangen zijn toegewijd, benoemingen gedaan en promotie verleend alsmede op grote schaal gerecruteerd in het corps der Rijkswacht en in de plaatselijke politiewachten.

Deze maatregelen worden den bezetter over het algemeen ingegeven, door zijn bezorgdheid om bepaalde handelingen die in strijd zijn met het nationaal belang, op de schouder te laden der personen die voor zijn politiek gewonnen zijn. Het kiezen van personen die gekend zijn voor hun gedweeheid jegens den bezetter is er in de meeste gevallen een duidelijk bewijs van. De Regering erkent de geldigheid niet van deze benoemingen. De bevoegde overheden zullen zich bezighouden met de nietigverklaring of de herziening van alle benoemingen die werden gedaan in strijd met de Wet of met de administratieve reglementen of met de wettig bekrachtigde individuele rechten. Hetzelfde zal geschieden met de benoemingen die het nationaal belang zouden benadeeld hebben.

Bovendien, is de Regering vast besloten, bij haar terugkomst in het bevrijde land, met de grootste strengheid de inbreuken te doen straffen, die werden gepleegd door of door personen die op onwettige wijze met openbare ambten werden bekleed, en de onlangs strenger gemaakte bepalingen van het strafwetboek op beide categorieën te doen toepassen.

KENDARI AANGEVALLEN.

Het Kendari-vliegveld op Celebes is door zware bommenwerpers onder vuur genomen en de branden, die er het gevolg van waren kon men 80 km. ver zien. Ook Dilli op Timor werd gebombardeerd.

De „Indomitable". Engelands nieuwste en grootste vliegdekschip, met Albacore torpedo-bommenwerpers op het vliegdek.

CURAÇAO

„PAS OP, HIJ BIJT".

Het standbeeld van Peter Stuyvesant is nog niet onthuld (degeen die dat zou komen doen, komt helaas niet; helaas want dit zou de beste propaganda voor Curaçao geweest zijn, die men zich in kan denken) .Stuyvesant staat er in een houten kooi boven op zijn sokkel. Op het plaatje, waar de herdenkingsplaat nog op moet komen, hebben kwajongens geschreven „Pas op, hij bijt".

Hoe geestig ook, beklading van monumenten geldt altijd als onopgevoed

VLIEGENGEVAAR.

Morgenavond om 20 uur zal Dr. Edwin van der Kuyp en lezing voor de Curon houden over het vliegengevaar, de ontlastingafvoer en het rioolstelsel.

VERENIGINGSNIEUWS.

— K.S.C.: Ecuador — D.L.S. (oudleerlingen Scherpenheuvel) 6—0.

OFFICIELE BEKENDMAKINGEN.

Verlof: A. P.M. Plantijn veldwachter in het 3de district op Curaçao 4 weken vrijstelling van dienst; M. Henriquez, telegrafist bij de Landsradio- en Telefoondienst alhier, 2 weken vrijstelling van dienst ingang 17 Januari 1944.

Werkzaamstelling: Mevr. A. M. Hofmans, geb. Daantje op het Postkantoor alhier; Mej. H. M. Lamping ter Inspectie der belastingen alhier; Mej. J. Meyers op het Bureau voor Crisiszaken.

Benoeming: A. M. Bonifacio tot tijdelijk veldwachter in Curaçao.

Eervol ontslag aan: Mej. M. J. van Elzas, leerling laborante werkzaam op het Laboratorium van de Openbare Gezondheidsdienst op haar verzoek.

Vervanging: Voor het jaar 1944 zijn aangewezen om het hoofd der openbare scholen bij tijdelijke afwezigheid of ontstentenis te vervangen: C. van Leeuwen, onderwijzer 1ste klasse, cat. B. voor de Hendrikschool voor Mulo alhier; Mej. B. R. Prince, onderwijzeres 1e klasse, cat. B. voor de Wilhelminaschool voor Mulo alhier; Mej. J. M. Leckie, onderwijzeres 1e klasse, cat. A. voor de Emmaschool voor G. L.O.B. alhier; Mej. H. A. E. Philipszoon kwekelinge, voor de Kleuterschool Prinses Irene alhier; B. M. Hoekstra, onderwijzer 1ste klasse cat. B. voor de Julianaschool voor Mulo te Oranjestad Aruba; Mej. F. Ph. Brook, tijdelijk onderwijzeres 3de klasse voor de Prins Bernhardschool voor G.L.O. B. te Oranjestad op Aruba.

De Gouvernements-Secretaris,
C. F. Gronemeijer.

HET CARAIBISCH GEBIED IV.

Het zonder festiviteiten van stapel lopen van de Engels-Noordamerikaanse Caraïbische Commissie.

Het diepe stilzwijgen, waarmede de samenstelling van het Engels-Noordamerikaanse lichaam werd begroet, werd in het begin herhaald bij de verschillende zittingen. Een van de eerste belangrijke vergaderingen van de Commissie had plaats in Kingston, Jamaica, in Mei 1942, met een grote vertegenwoordiging van beide landen. De taken welke aan deze vergadering werden gesteld waren critiek door haar belangrijkheid met betrekking tot de oorlogvoering. Er waren ernstige vraagstukken betreffende de voedselvoorziening. De vindingrijkheid werd uitgedaagd voor het geval dat op zekere plaatsen werkelijke hongersnood vermeden diende te worden.

Men moest de aandacht gericht houden op onderwerpen, die een lang tijdvak zouden beslaan, zoals een aanval op ziekte en ondervoeding. Aan de meeste oorlogsfronten geschiedde niets dat in belangrijkheid te vergelijken was met de vergadering, waarover echter in de pers nauwelijks een regel verscheen; inderdaad bleef het Noordamerikaanse volk volkomen onwetend van deze en talrijke daaropvolgende, eveneens belangrijke vergaderingen.

Toen door het Witte Huis en tegelijkertijd in Londen, de Commissie werd bekend gemaakt, was zij toepasselijk gekleed in oorlogsgrauw en er was geen champagne schuim. Secretaris Early zeide:

„Teneinde de maatschappelijke en staathuishoudkundige samenwerking tussen de Verenigde Staten en hun bezittingen en bases in het gebied, aardrijkskundig bekend als het Caraïbische Gebied, en het Verenigde Koninkrijk en de Britse Koloniën in hetzelfde gebied aan te moedigen en te versterken en onnodige dubbele onderzoekingen op dit gebied te vermijden, is een Commissie, welke bekend zal zijn onder de naam Engels-Noordamerikaanse Caraïbische Commissie, in het leven geroepen door de beide Regeringen te samen. De Commissie zal uit 6 leden bestaan, drie van elk land, welke onderscheidenlijk zullen worden benoemd door den President van de Verenigde Staten en de Regering van Zijne [Britse] Majesteit in het Verenigde Koninkrijk, welke een lid van elk land zullen aanwijzen als mede-voorzitter".

Was de taak van de Commissie in het onzekere gelaten, zoals zo vaak het geval is met bureaux welke, niet zoals dit, meer voor de vertoning dan voor werk worden opgezet? In het geheel niet: Leden van de Commissie zullen zich voornamelijk bezighouden met vraagstukken betreffende arbeid, landbouw, behuizing, gezondheid, opvoeding, sociale welvaart, financiën, economie en daarmede verband houdende onderwerpen in de gebieden onder de Britse en Noordamerikaanse vlag in dit territorium en zullen hun onderscheidene Regeringen over deze zaken inlichten.

De verwikkelingen van geographische nabijheid van de economische of culturele internationale samenwerking met souvereine Latijns-Amerikaanse landen zouden evenmin worden verwaarloosd. De Commissie:

...... moet noodzakelijk in gedachten houden bij de bestudering en de formulering van haar aanbevelingen, dat nauwe samenwerking in sociale en economische zaken tussen alle gebieden grenzend aan het Caraïbische gebied gewenst is.

Charles William Taussig, benoemd tot Noordamerikaans mede-voorzitter is geen onbekende. Sinds jaren is hij het hoofd van de American Molasses Company en indien dit doet vermoeden, dat hij een gedachtenloos exploitant van inboorlingen is, dan zal de sceptische bij onderzoek veel vinden dat er zal toe bijdragen hem gerust te stellen. Lange jaren heeft de Heer Taussig er de nadruk op gelegd, dat het geneesmiddel voor de ziekten van de inboorlingen gedeeltelijk zal in een juiste verdeling van de voortbrengselen, voorbereide verhandeling; coöperatief gecontroleerde co-ordinatie van nijverheid en landbouw; maaar, met al zijn zakenervaring, heeft hij vaak, even streng als een arbeidsleider, de onverantwoordelijkheid van corporaties veroordeeld.

Eens zeide hij van het Caraïbische gebied: „Hier schijnen zich de bijproducten van alle economische en politieke fouten, in de laatste vijf honderd jaar door de mensen begaan, samen te trekken". Het was de Heer Taussig die eveneens het feit betreurde dat: „tussen de Britse koloniën onderling vinden wij onoverkoombare tariefmuren, inwijkingsbeperkingen; en vele van de beter bekende elementen van economische en sociale oneenheid". In onze eigen Virgin Eilanden van de Verenigde Staten, zijn er, zelfs heden ten dage, tariefrestricties tussen de eilanden St. Thomas en St. Croix". Behalve zijn lange jaren in de molasse-nijverheid is de Heer Taussig opgetreden als voorzitter van het National Advisory Committee, de National Yout Administration en als lid van het Advisory Committee van den President, voor de Virgin Eilanden.

De Heer Taussig was een van het aanvankelijke half dozijn van President Roosevelts „brain-trusters". Nog een „brain-truster" in de Commissie is Gouverneur Rexford Guy Tugwell van Porto Rico. Tugwell's handigheid om in ongelegenheid te komen ging in zijn bagage mee naar San Juan. Vooral conservatieve vijanden in de Verenigde Staten werden verantwoordelijk voor de onenigheid veroorzaakt door de benoeming van Gouverneur Tugwell.

Krachtig dreef hij een reeks van wettige en veranderingen, welke zeer van node waren, door. Deze sneden dwars door lang bestaande belangen, zowel te rechter zijde, in geval van suiker land-monopolie, als ter linker zijde, in geval van arbeidsonenigheid in verband met politieke orthodoxie.

Coert du Bois, het derde Noordamerikaanse lid, is in de Verenigde Staten voornamelijk aan diegenen bekend die veel ervaring hebben in Caraïbische zaken. De Heer Du Bois kent zijn zaakjes echter wel. Hij heeft lange jaren op Caraïbische posten dienst gedaan, met name als Consul in Cuba, waar hij zich naam verwierf als een wandelende encyclopaedie over Caraïbische wetenschap. Vraagt wien gij wilt in Cuba, die te doen heeft met Caraïbische zaken, wie de best ingelicht persoon over dit gebied is van oogst-verandering tot verscheping en fabricatie, en twee tegen één zult ge dan een flikkering in de ogen zien, terwijl het antwoord met tevreden verzekering wordt gegeven: „Coert du Bois — indien er één is, dan is hij het". De Heer Du Bois werd ook Hoofd van het Caraïbische Bureau, een nieuwe Afdeling van het „State Department", welk Bureau werd opgericht toen de Commissie in werking trad.

Maar, even vaak wel als niet zult ge hem daar vinden, want veelvuldig is hij op reis naar het Caraïbische gebied zelf, vergaderend met sub-comité's, vreemde autoriteiten of vertegenwoordigers van de natie, die door zijn Bureau zijn aangesteld in de vele belangrijke steden, daar de Engels-Noordamerikaanse Caraïbische Commissie onopvallend werkt.

Het is een groep van aardige omvang. In het Presidentiële Advies Comité voor het Caraïbische Gebied hebben zitting: **Martin Traviero,** Rechter in het Hoge Gerechtshof in Puerto Rico, Rechter **William H. Hastie,** vroeger civiel-adjudant van den Secretary of War en een Neger-voorvechter voor de rechten van zijn volk; en **Carl Robbins,** vroeger Hoofd van de Commodity Credit Corporation.

De Engelse mede-voorzitter is **Sir Frank Arthur Stockdale,** Controleur voor Brits West-Indië, die een uitstekende technische voorbereiding heeft gehad voor zo'n nauwkeurigheid vergende positie.

Reeds in 1905 was Sir Frank een deskundige in de wetenschap der zwammen en later in het Imperiale Departement van Landbouw voor West-Indië.

In 1908 deed hij botanische onderzoekingen in Brits Guyana. Hij leidde landbouwkundig werk op Mauritius in 1912. Sindsdien is hij verbonden geweest aan Coöperatieve credietmaatschappijen, heeft enige tijd gewerkt op Ceylon en is Landbouwkundig adviseur van den Staatssecretaris voor de Koloniën geweest. Hij was redacteur van het blad „Tropical Agriculture" van 1916 tot 1928. Toen hij Controleur voor West-Indië werd, een benoeming die voortkwam uit de stichting van het Westindische Welvaart Fonds in 1938-39, met een jaarlijkse toezegging van $ 4.000.000, zeide Stockdale, dat hij slechts van plan was den inboorlingen te leren zichzelf te helpen, en hoopte een gezonde productie politiek te ontwikkelen, als basis voor de welvaart organisatie.

Sir **Rupert Briencliffe** en Sydney **Caine** werden ook tot leden van de Engelse Afdeling benoemd, maar trokken zich later terug. In hun plaats werd benoemd de Heer John Huggins, die een langjarige ervaring had in Civiele dienst in Malay en die gediend had als Koloniale Secretaris in Trinidad en als hoofd van de Voorzienings Missie voor de Britse Koloniën. In de derde positie zal later worden voorzien. De Secretaris van de Noordamerikaanse Afdeling is S. Burns Weston, vroeger verbonden aan de National Youth Administration, en de Secretaris van de Engelse Afdeling is Eric Johnson, die gedurende lange jaren in het Britse Departement voor Koloniën werkzaam was.

Het personeel van het kantoor te Washington omvat, op het ogenblik dat wij dit schrijven, de Heren Taussig, Hugginge, Weston en Hazelton. Zelden zijn kundiger hoofden afgegaan op een noodzakelijk werk.

Zij zullen, eventueel, adviserende macht nodig hebben, want zij kunnen slechts toezicht oefenen, rapporteren en aanbevelen. Zij zullen op zeker ogenblik, de publieke opinie moeten kunnen opwekken en aan anderen de ammunitie van feiten geven om de volkswil in beweging te zetten. Zij moeten weten hoe locale en nationale wetgevende lichamen te overtuigen. Zij zullen vaak reeksen tegenstrijdige eisen, belangen en vastgeroeste tradities moeten verzoenen. Men moet kennis, gelijk aan de hunne hebben, om de grootte van hun verantwoordelijkheid te kunnen begrijpen. Maar hun eerste werk is feiten te vinden, plannen te ontwerpen en met uitvoerbare programma's vóór de dag te komen.

Hoe zijn de toestanden, waartegenover zij hun peilende, ontledende geesten moeten richten?

Na drie Duitse torpedojagers in de Golf van Biscaye tot zinken te hebben gebracht, keert de Britse kruiser „Glasgow" naar een haven terug om zijn gewonden aan land te zetten.

Jaarlijks Verslag van het Wit Gele Kruis.

Het Wit Gele Kruis opent zijn jaarlijks verslag met zijn eerbiedige dank te betuigen aan Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Juliana voor de door Hoogstdevelve aan de Stichting voor Wijkverpleging verleende toestemming tot het voeren van de naam van Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Margriet. Ook betuigt de Vereniging haar dank aan Zijne Excellentie Dr. Petrus A. Kasteel, Gouverneur van Curaçao, voor Zijn bemiddeling hierbij.

De Stichting voor Wijkverpleging mocht de allereerste zijn met de naam van Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Margriet.

Van het Bestuur.

Het Bestuur, zoals dit gekozen werd op de algemene ledenvergadering van 28 Februari 1943, bleef ongewijzigd. De samenstelling is als volgt:

E. C. J. M. v.d. Laarschot, Voorzitter; Pastoor Penninx, Geestelijk Adviseur; Dokter Chr. J. H. Engels, Medisch Adviseur, tevens Ondervoorzitter; Frater M. Benedicto, Eerste Secretaris; Broeder C. G. Grootens, Tweede Secretaris; B. van Klooster Penningmeester; Mevr. E. B. M. da Costa Gomez, P. Breusers, I. Cardoze leden.

Het aantal Bestuursvergaderingen in dit jaar bedroeg **acht.** Ingevolge het besluit, genomen op de ledenvergaderingen van 28 Februari en 12 April, werd door het Bestuur goedkeuring van de wijzigingen in de Statuten aangevraagd aan Zijne Excellentie den Gouverneur en Zijne Hoogwaardige Excellentie Mgr. P. I. Verriet O.P. Deze goedkeuring werd verkregen; de Statuten werden gedrukt en in December 1943 aan de leden toegezonden.

Leden, Donateurs en Begunstigers.

Op de ledenvergadering van 28 Februari 1943 werd besloten om het ere-lidmaatschap van de Vereniging aan te bieden aan Zijne Excellentie Dr. P A. Kasteel, Gouverneur van Curaçao en aan Zijne Hoogwaardige Excellenti Mgr. P. I. Verriet, O.P. Apostolisch Vicarius van Curaçao. Zowel de Gouverneur als de Apostolisch Vicarius hebben het ere-lidmaatschap aanvaard, waarvoor de Vereniging zeer erkentelijk is. Het aantal gewone leden bedraagt thans 71, terwijl het aantal donateurs en begunstigers 16 is. In het afgelopen jaar werden 2 ledenvergaderingen gehouden.

Cursussen en Publicaties.

In het afgelopen jaar werd door den medisch adviseur, dokter Chr. J. H. Engels, een cursus gegeven over de meest voorkomende infectie-ziekten. Deze cursus werd gegeven in de Bisschoppelijke Nijverheidsschool. De leerlingen waren:

14 Zusters van het St. Martinusgesticht en San Mateo.

Zusters van Schijndel (Pietermaai) en 24 onderwijzeressen.

In het St. Thomascollege werd door genoemden arts een herhalingsles gegeven over hetzelfde onderwerp; een groep Fraters volgde in 1942 reeds deze lessen. Beide cursussen leverden een goed resultaat op. De behandelde leerstof wordt aan de leerlingen van de scholen op voor haar bevattelijke wijze door de cursisten bijgebracht.

In 1943 verscheen het Jaarlijks verslag over 1941 en 1942 en werd voor de eerste maal het Wit Gele Kruis Nieuws uitgegeven.

Het Jaarlijks verslag en de mededelingen werden van tekeningen voorzien en gestencild door de goede zorgen van de Fraters.

Zowel het Jaarlijks verslag als de mededelingen werden aan alle leden, donateurs en begunstigers toegezonden. Door het verschijnen van de Mededelingen werd aan het verlangen, dat leefde onder de leden en tot uiting gebracht werd op de ledenvergadering, voldaan.

Gedurende de regentijd werd door de cursisten een actie gevoerd onder de aan hen toevertrouwde leerlingen van de scholen om te bereiken dat het het regenwater vóór gebruik zou worden gekookt.

Afdeling consultatiebureaux.

Zoals bekend heeft het Wit Gele Kruis 5 consultatiebureaux voor zuigelingen en kleuters beneden de leeftijd van 2 jaar. Deze bureaux zijn nog steeds in dezelfde bevolkingscentra gevestigd, te weten: Groot Kwartier, Barber, Sta. Rosa, Sta. Marie en Montagne.

Nadat deze bureaux een jaar hadden gewerkt en inmiddels de financiële toestand van de Vereniging beter was geworden, werd door het Bestuur besloten om de tegemoetkoming, welke aan de heren dokters tot nu toe werd verleend, met een bedrag te verhogen, zodat thans van een honorarium kan worden gesproken.

Dit geschiedde voor alle bureaux tegelijk op 1 April 1943. De heren dokters die tot deze datum geheel vrijwillig en zonder enige andere vergoeding dan die voor benzineverbruik op de bureaux hadden gewerkt, werden door het Bestuur hartelijk dank gezegd voor de vele diensten die zij bewezen hadden, terwijl tevens een klein souvenir werd aangeboden.

Was in 1942 reeds sprake van een slecht vervoersysteem in de cunucu, in 1943 werd bemerkt dat ook de laatste resten van vervoersmogelijkheid waren opgeruimd. Dat dit zeer grote moeilijkheden opleverde voor de consultatiebureaux spreekt vanzelf. Het Bestuur heeft getracht hieraan tegemoet te komen door een busje te laten rijden. Op Montagne is dit thans het geval. Getracht zal worden om de andere bureaux ook te voorzien. De aan deze afdeling verbonden zuster spant zich biezonder in om dit prachtige werk op te voeren en om alle moeilijkheden te overwinnen.

Een woord van grote dank is op zijn plaats aan het adres van allen, die hun tijd en arbeid aan dit mooie werk hebben gegeven. Het Bestuur wil ook gaarne memoreren de grote steun welke van de Heren Pastoors, in wier parochies de bureaux gevestigd zijn werd ontvangen.

Stichting voor Ouden van Dagen.

„Birgin di Rosario".

Op 13 Januari van dit jaar werd deze Stichting opgericht door het Wit Gele Kruis.

Het Bestuur, waarin in het afgelopen jaar geen verandering kwam, is als volgt samengesteld:

F. Mensing, Voorzitter; Mr. P. J. J. v.d. Biesen, Ondervoorzitter; Mr. H. J. M. Hoogeveen, Secretaris; J. Mauricio, Penningmeester; Mevr. Geldens-Ecker — Lid.

Op 1 Maart 1943 werd het landhuis St. Catharina gehuurd, teneinde dienst te doen als tehuis voor oude dames. Daar de afstand van de stad naar dit hius vrij groot is en er vele bezwaren verbonden waren aan het onderhouden van een regelmatig contact met de Directrice, werd al spoedig uitgekeken naar een huis in of in de onmiddellijke nabijheid van de stad.

Na vele mislukte pogingen kwam tenslotte het bericht, dat het gedeelte van het Pensionaat Welgelegen, dat door de Schutterij werd gebruikt, zou worden ontruimd. Dank zij de loyale medewerking van de Overste, Soeur Luciana, mocht het Bestuur het genoegen smaken, een gedeelte van het gebouw te kunnen huren, terwijl de gehele leiding overging in handen van de Zusters van Roosendaal. Op 15 December 1943 betrokken 7 oudjes het ruime gebouw.

Stichting voor Wijkverpleging, „Prinses Margriet".

Ook dit doel van het programma voor 1943 is dit jaar verwezenlijkt. De Stichting werd opgericht op 9 Maart 1943. Het Bestuur is als volgt samengesteld:

Ch. Delvoot, Voorzitter, L. Kortens Secretaris; Mej. E. Ecker, Penningmeesteresse.

De Stichting ving haar werk aan op 15 Maart. Was aanvankelijk het kantoor gevestigd aan de Handelskade, boven de Firma E. & G. Martijn, al spoedig moest worden ervaren dat in letterlijke zin te hoog was gemikt. Daarom werd het verplaatst naar een localiteit, gelegen aan het Hendrikplein, nl. naar een gedeelte van **Graham Building.**

Aan de Stichting werden drie zusters verbonden, te weten:

Zuster Kole — Hoofdzuster; Zuster Kraayenveld — van der Laar, en Zuster Dulfer.

Waren er aanvankelijk nog wel enige moeilijkheden te overwinnen, al spoedig zat er goede gang in en ziendérogen won de wijkverpleging terrein. Het resultaat dat in enkele maanden bereikt werd, is, dank zij het werk van het Bestuur en de volijverige zusters, zeer goed te noemen.

Voor kantoor- en andere werkzaamheden wordt thans beschikt over een helpster. De Stichting schafte bij de toeneming van het aantal te bezoeken patiënten een auto aan.

Van de Dokters werd goede en gewaardeerde medewerking ondervonden. Het aantal contribuanten wordt gestadig groter. Zij worden aangeworven uit alle klassen van de bewoners van dit eiland, terwijl op godsdienstige overtuiging en ras niet wordt gelet. Dezelfde schakering is te vinden onder de behandelde patiënten. De hulpverlening aan de zieken door de zusters strekt zich uit van de geboorte tot het overlijden.

Door het Bestuur zijn een aantal tarieven samengesteld, welke op het kantoor of bij de zusters zijn te verkrijgen.

Het aantal contribuanten bedraagt	146
Het aantal behandelde patiënten	81
Het aantal bezoeken bedraagt	800

Financiële toestand.

Zonder in détails te treden, voor welke overigens wordt verwezen naar het verslag van den penningmeester, is het toch nuttig om ook deze zijde van de inspanning van de vereniging aan te stippen.

In 1941, kort na de oprichting en in 1942 was deze toestand vrij moeilijk en zelfs enige tijd beneden het nulpunt. Einde 1942 werden deze moeilijkheden overwonnen, dank zij der krachtige steun van het Gouvernement, daarin geadviseerd door de Staten van Curaçao en de steun van de Loterijbond „Fortuna".

Voor 1944 zijn de vooruitzichten gelukkig zo, dat nieuwe plannen gemaakt kunnen worden op het gebied van bevordering der volkshygiëne.

Zijne Excellentie de Gouverneur verleende aan de Vereniging het recht om einde 1944 een extra loterij te houden onder auspiciën van de Loterijbond. De Vereniging is hiervoor Zijner Excellentie zeer erkentelijk en richt ook een hartelijk woord van dank tot de Loterijbond, die der Vereniging zo goed ter zijde stond.

Hier ziet men Generaal George C. Marshall, Stafhoofd van het Noordamerikaanse leger, de troepen van de 7e divisie infanterie gadeslaan, welke deel nemen aan de invasie van de Marshall-eilanden. Deze troepen zijn veteranen van de strijd op Attu. Links van Generaal Marshall ziet men Generaal-Majoor Charles H. Corlett, Bevelhebber van de 7e divisie. Rechts ziet men Luitenant-Generaal Robert C. Richardson Jrs, die het bevel heeft over de legerstrijdkrachten in het centrale deel van de Stille Oceaan. Plaats en datum van deze foto werden niet bekend gemaakt door het Departement van Oorlog.

DE HEER EN MEVROUW
Ivan Vonsee - S. Oosterling
geven met blijdschap kennis van de geboorte van hun zoon
EWALD HUMBERT.
Curacao, 13 Februari 1944,
St. Elisabeth Gasthuis.

TJINE BALTZER
EN
FRITS SCIARONI
geven hierbij kennis van hun voorgenomen huwelijk op Woensdag 16 Februari.
Receptie 6—8 uur namiddag.
Monte Bellostraat No. 1.